

ՄՇԱԿ

Տարեկան գինը 10 ռուբլի, կես տարեկանը 6 ռուբլ. Առանձին համարները 7 կոպեկով.

Թիֆլիսում գրվում են միմյանիս խմբագրատան մէջ.

Մեր հասցեն. Тифлисъ. Редакция «Мшакъ».

Կամ Tiflis. Rédaction «Mschak».

Տ է Լ Ե Փ Օ Ն № 253.

Խմբագրութիւնը բաց է առաւօտեան 10—2 ժամ (բայց կիրակի և տոն օրերից)

Յայտարարութիւնը ընդունվում է ամեն լեղով.

Յայտարարութիւնների համար վճարում են խմբագրանիւր բառին 2 կոպեկ.

Տ է Լ Ե Փ Օ Ն № 253.

Հ Ի Մ Ն Ա Վ Ի Ր Գ Ի Ր Ի Ո Ր Ա Ր Ծ Ր Ո Ւ Ն Ի

ԲՈՂԱՆԳԱԿՈՒԹԻՒՆ

Ապարդիւն ջանքեր. Գերմանիան և հայոց հարցը. Մի թիւիւր միջոցի կարծիքը Թիֆլիսի մասին. Հայոց հարցը և եւրոպական մամուլը. — Ներքին ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ. Նամակ վերին-Ազգութիւնից. Նամակ խմբագրութեան. Նամակ խմբագրութեան. Ներքին լուրեր. — ԱՐՏԱՔԻՆ. ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ. Նամակ Բողոքարկից. — ԽՈՒՆ ԼՈՒՐԵՐ. — ՀՆՈՒՍԳԻՐՆԵՐ. — ԲՈՐՍԱ. — ՅԱՅՏԱՐԱՐՈՒԹԻՒՆՆԵՐ. — ԲԱՆԱՍԻՐԱԿԱՆ. Նամակ Թիֆլիսից:

ԱՊԱՐԳԻՒՆ ԶԱՆՔԻՐ

Վերջին ժամանակներս մեր հոգեւորականութեան մէջ նկատուում է մի ձգտում՝ փոխել մինչև այժմ եղած կանոնադրութիւնները:

Ճիշդ է, մինչև այժմ դեռ ոչ մի կանոնադրութիւն չէ փոխված, բայց աչքի առած ունենալով այն հանգամանքը, որ կանոնադրութիւնների փոփոխութեան մասին խօսում են այն ժամանակ միայն, երբ իշխանութեան այս կամ այն միջամտութիւնը դիմադրութեան և բողոքների է հանդիպում, կարելի է դադարեցնել կանոնադրութեան, որ այդ փոփոխութիւնները ձգտում են նպատակ ունեն սահմանափակել ժողովրդական անհնազանդական իրաւունքները և նրանց տեղ դնել նորոգող, որոնցով կարելի լինէր սրբազորել այն անարդար միջամտութիւնը, որ այժմ կրում է միայն կամայականութեան և օրինազանցութեան կնիքը:

Այդ ձգտումը բողոքով օտար է մեր եկեղեցու ժողովրդական ոգուն, օտար է այն բոլոր անարդարութիւններին, որ թողել են մեր ժողովրդի ականաւոր գործողները անցեալում:

Բ Ա Ն Ա Ս Ի Ր Ա Կ Ա Ն

Ն Ա Մ Ա Կ Թ Ի Ի Ր Ք Ի Ա Յ Ի 3

Կ. Պօլիս, յունիսի 27-ին
Վերջին անգամ ծանուցագիր մը տուած ըլլալու լուրը ոչ ստուգեցաւ, ոչ ճիշդեցաւ. ճիշդը սա է որ լուրը Վոլգայի բացարձակօրէն յայտարարած է Լճուծի օսմանեան դեպքանին, թէ անգլիական կառավարութիւնը չի կրնար ետ առնել իր ծրագիրը. հասարակաց կարծիքը այն առիճանի գրգռուած է, որ Վոլգային կառավարութիւնը եթէ կողմէ այդ գրգռուածին հանդարտիլը, պէտք է ինքնաբերաբար ընդունի և գործադրէ ներկայացուած ծրագիրը:

Այս աղբարարութիւնը բաւական տպաւորութիւն մը առաջ բերած է թիւրք շրջանակներուն վրա և իրը հետեանք կը կարծուի, որ այս մէկ երկու օրուան մէջ Գուռը պատասխան մը պիտի տայ: Կը լուրի թէ այդ պատասխանը վերջնական պիտի ըլլայ և գոհացուցիչ, մանաւանդ որ Պոլսկարիպէն ալ հասած լուրերը ծանր ըլլալով թիւրք կառավարութիւնը կողմէ վերջացնել հայոց խնդիրը: Մենք այնքան թերահաւատ ենք թիւրք կառավարութեան իմաստութեան վրա, որ այս անգամ ալ եթէ անհաւատ ըլլանք՝ պէտք չէ մեզի մեղադրել:

Աչքի զարնող իրողութիւնը այն է, որ Շաքիր փաշա դեռ հաս կը մնայ և իր պաշտօնակալը երթնալու ընաւ. նշան մը ցայ չի տար: Նախորդ նամակով գրածս հաստատուեցաւ. երեք դեսպանները չեն ուղարկուած Շաքիրը ընդունել այն տիտղոսով որով կը ներկայանար: Շաքիր ինչքն ալ բաւական պղտիկ մնացած է:

Բայց մեծ միջոցաւ մը ունի. Ազարեան պատրիարք փոփոխ այցելութիւն տալ Շաքիրին. նորհաւորեց զինքը և յայտարարեց, թէ ինչ որ ձեռքէն կուգայ պիտի ընէ, ամեն զերութիւն

Այդ ձգտումը դէմ է և այն պետութեան օրէնքների ոգուն, որն աշխատում է ամեն տեղ տարածել տեղական ինքնագործունէութեան, ինքնավարութեան սկզբունքը, որը վաղուց մտցրել է իր պետութեան մէջ զեմնավոր ինքնավարութիւնը, իսկ մեր երկրում, կոչվաւում՝ քաղաքային ինքնավարութիւնը:

Մեր եկեղեցու անձուէր և մեծ գործողները միշտ դէմ են եղել այն ուղղութեան, որ կերականութեան անունով ծնվեց և զարգացաւ կաթողիկոս հոգեւորականութեան մէջ և որի դէմ ամբողջ դարեր կատաղի կռիւ մղեց արևմտեան եւրոպայի լուսաւորված մարդ:

Մեր եկեղեցին և մեր ժողովուրդը կերականութիւն չեն ընդունել և միշտ մաքառել են նրա դէմ այն բոլոր մեծանուններով, երբ խաւար ոյժերը հասարակաց գործերի գլուխ են կանգնել և ձգտել են իրանց նեղ և սահմանափակ ցանկութիւնները և ծրագիրները պատուաստել ժողովրդին:

Ներկայ դարու ընթացքում մեր նոր արթնացած հասարակական կեանքը արդէն փառաւոր ապացոյցներ է տուել, թէ որչափ ժողովուրդը զգայուն է դէպի այն բոլոր խաւար և նեղ ձգտումները, որոնք ձգտում են կապանքներ դնել ժողովրդական ընտրողական գործի և ժողովրդական ներկայացուցչութեան վրա:

«Հիւսիսափայլ» կատաղի կռիւը, Շուշեցիների Շանշեանի ժամանակ ցոյց տուած դիմադրութիւնը, մեր վերջին քսան տարեկան կռիւները ցոյց են տալիս, որ ապարդիւն և անգոր են այն բոլոր փորձերը, որ ժամանակ առ ժամանակ առաջ են բերում մեր խաւարամիտները, և որ նրանց բոլոր

պիտի ընծայէ, իր եկեղեցականներուն շրջաբերականներ պիտի դրկէ, որպէս զի քննիչ փաշային տրամադրութեան ներքև գտնուին: Ազարեան պատրիարք իր գովաբանութիւնները շուտով է Շաքիրին, յայտարարելով թէ Վոլգային այնպիսի ընտրութիւն մը ըրած է զինքը՝ Շաքիր փաշան անուանելով այդ մեծ պաշտօնին, որ բոլոր ժողովուրդները երախտապարտ պիտի մնան:

Շաքիրի պատասխանը թէն քաղաքավարի, բայց շատ ցուրտ եղած է: Յամ, ստորնացած չողորթութիւնը ամեն ատեն պիտի օրհնուի չէ:

Ազարեանի այցելութիւնը նոր դաւաճանութիւն մըն է. մինչ եւրոպական դեսպանները, մինչ Հայոց պատրիարքարանը կը բռնեն սպասողական դիրք մը, ինչ նշանակութիւն ունի Ազարեանին այս փոփոխական այցելութիւնը: Իր կարծ խելքովը կը կարծէ թէ միշտ անջատուելով հայոց պատրիարքին, կրնայ թիւրք կառավարութեան հանել ըլլալ:

Այս խաբեբան, որ բանտին մէջ պահել տուաւ տարիներով Պետրոս Մարիմեանը, որուն դէմ վերջէ ունէր, վառն զի այդ երիտասարդը կաթողիկոսայ ըլլալով միացած էր լուսաւորական հայերուն, նիւս Ազարեան, երբ իմացաւ թէ Մարիմեան Արեւայէն Պոլս կը բերուի, կարծեց թէ նա կազատուի. ուստի այդ ազատութեան փառքը ուղեց իրեն վերագրել և ահա փոփոխ ամեն տեղ հռչակել որ իր ազգաբնութեանը առաջացն է Մարիմեանը ազատելու: Մինչև իսկ համարձակեցաւ որոտասանման հայերէն թերթի մը մէջ հրատարակել տալ իր այս շքանշան գործութիւնը: Բայց ահա Մարիմեան ոչ միայն չազատուեցաւ, այլ նաև Պոլս բերուելով բանտը նետուեցաւ, խիտ հակողութեան ներքև մնացած:

Չանքերը մի օր հանդիպելով մի ուժեղ դիմադրութեան, օրը կը ցնդեն և անհետանալը կը մնան, ինչպէս ամեն մի փորձ՝ աւանդական ժողովրդական իրաւունքների դէմ:

ԳԵՐՄԱՆԱՆ ԵՒ ՀԱՅՈՑ ՀԱՐՑԸ

Գերմանական կառավարութեան մինչև այժմ խաղաղած դերը և գործ դրած քաղաքականութիւնը հայոց հարցի մէջ շատ մեկնութիւնների առիթ է տալիս: Ոմանք այն կարծիքի են, թէ Գերմանիան է այն պետութիւնը, որը ծածուկ խրախուսում է սուլթանին դիմադրելու Ֆրանսիայի, Ռուսաստանի և Անգլիայի պահանջներին և թիւրքաց կառավարութիւնը, վստահ Գերմանիայի աջակցութեան վրա, թող է տալիս իրան ձգձգել գործը և յանդուգն պատասխաններ տալ:

Ուրիշները կարծում են, որ թէ Գերմանիան պաշտօնապէս չէ միացած երեք պետութիւնների հետ հայկական ընթացիների ծրագրի իրագործման հարցում, բայց նա շարունակ խորհուրդներ է տալիս սուլթանին ընդունել այդ ծրագիրը, և այդպիսով անկողմնակի կերպով նպաստում է երեք պետութիւնների գործ դրած ջանքերին և աջողութեան:

Ճիշդ է, Գերմանիայի քաղաքականութեան նախկին ղեկավար իշխան Յիւսէփը իր հակամարդկային և հակաքրիստոնէական ճրգտումները առաջ տարաւ մինչև այն աստիճան, որ մի տեղ ասաց, թէ «մի պրուսացի կրնարի արեւը աւելի թանգ է, քան ամբողջ Հայաստանը», բայց զօրուր թէ Վիլհելմ II կայսրի կառավարութիւնը հետեւի այդ պարսակելի քաղաքականութեան: Չէ՞ որ

Ազարեան նիւս չի գիտեր ինչ ընելու: Յուսանք թէ զօրուր Գարբիէլեան սակէ ետքը աւելի ուշադրութեամբ կը հիւրընկալէ Ազարեանի վերաբերեալ ջատագովականները. թէ և վերապահութեամբ հրատարակած էր նամակը, բայց և այնպէս չախտութեամբ:

Պօլսոյ կաթողիկոս հայ հասարակութիւնը Ազարեանին ըրաւ այնպիսի նախատիք մը, որուն նըմանը շատուց է վաչկած չէր: Պօլսոյ Օրթոգոք թողիկոս մէջ կը ընակի զարգացած և աղքատներ կաթողիկոս հայերու նշանաւոր մէկ մասը: Ունին եկեղեցի մը Լուսաւորիչն նուիրուած. ամեն տարի Ազարեան պատրիարք կը հրաւիրուի այդ տօնին երթալ Օրթոգոք և պատարագել: Այս տարի ժողովուրդը չուղեց որ Ազարեան գայ և պատարագել: Ի՞նչ ընեն եկեղեցականները: Եւ ահա եկեղեցիին մեծաւորը՝ Տ. Կոնստանդին կերթայ «պաշտօնապէս» հրաւիրել. բայց միւս կողմէ քաղաքավարութեամբ կը հասկնան որ եթէ զաւուր ըլլայ, հետեանք գէ: պիտի ըլլայ, ցոյցի մը վախը կայ: Եւ արդարև ժողովուրդը պատրաստուել էր սուղելու: Ազարեան ինքզինքը ուտելով տեղը կը նստի: Այս հարուածը, որ ուղղակի զարգացած ժողովրդէն կուգար, շատ ծանր եղաւ իրեն:

Ազարեանի պատմութեանց հետ դաւաճաններու գլուխն է որ կը բացուի, ուրեմն շարունակ կենք:

Մկրտիչ Թիւթիւնի ջիւղ, որուն կերած գնդակներուն պատմութիւնը հարգութեամբ են, չը կրցաւ ազատիլ առած վէրքերէն. այսօր ճողեց և վաղը պիտի թաղուի. կը վախցուի որ նոր դէպքեր պատահին յուզարկաւորութեանը առիթ: Այդ թշուառականին մահը սարսափելի ահով կը պատէ Պօլսոյ:

Այդ ահէն անշուշտ բաժին մը պիտի ունենան այն եկեղեցականները, որոնք կը շարունակեն դաւել կրիկիոյ կաթողիկոսական ընտրութեան առիթ: Այս կէտին վրա հաւատացէք, որ ամեն

Գերմանիան և ստորագրող է Ռեյխին դաշնագրին և իրրեւ այդ դաշնագիրը ստորագրող վեց պետութիւններից մինը, միջազգային որոշ պարտաւորութիւններ ունի կատարելու. նա չէ կարող առանձնապէս, իրան հետու պահել և դաշնագրի իրագործումը թողնել միւս պետութիւններին: Այդ չէ կարող անել Գերմանիան, քանի որ նա կամենում է միշտ մնալ մեծ պետութիւն և ներգործական դեր խաղալ Արևելքի գործերում:

«Kölnische Zeitung» լրագիրը, որ համարվում է կառավարութեան շատ մտածելի, հրատարակել է մի յօդուած, որ անտարակոյտ ներշնչված է Ռեյխին կաթիւնէտից: Նա ասում է, որ Կ. Պոլսի մի քանի հեղինակաւոր շրջաններում այն կարծիքն է տիրապետում, թէ Գերմանիան թող չի տայ, որ խիտ միջոցներ ձեռք առնվեն Թիւրքիայի դէմ հայկական ընթացիների մերժման դէպքում: Բայց ընդհակառակը, շարունակում է լրագիրը, Գերմանիան համաձայնութիւն պիտի տայ այն բոլոր վճիռներին, որ կը կայացնեն Ռուսաստանը և Անգլիան:

Բ. Գուռը այն յոյսն ունի, թէ մեծ պետութիւնների մէջ կը ծագի անհամաձայնութիւն և այդպիսով Թիւրքիան կազատվի իր ներկայ ծանր դրութիւնից: Սակայն այդ հաշիւը, գէթ Գերմանիայի վերաբերմամբ, սխալ է: Գրութիւնը խիտ կրիտիկական է Գերմանիան, կրկնում ենք—վերջացում է լրագիրը իր խօսքերը—համաձայնութիւն կը տայ այն բոլոր վճիռներին, որ կը կայացնեն Ռուսաստանը և Անգլիան. բայց թէ ինչ կանի ինքն, երբ այդ երկու պետութիւնների մէջ անհամաձայնութիւն ծագի այս

նամանը դաւաճանութեամբ է որ կը գրեմ և ամեն անգամին ալ գրիւս չուղելով շարժեցի. խիտ տխուր տպաւորութեան մը ներքև ենք ամենքս ալ: Ահա հայ եկեղեցականներ, որոնք բանտերն էին. ամենուս սիրտը իրենց հետն էր: Պատրիարքն ու դեսպաններ պահ մը մոռցան աշխարհական կտրիճները, որոնք ստակալի տառապանքներու ենթակալ են և մտածեցին միայն եկեղեցական բանտարկեալներուն. ազգը կողջագործելիքն էր, ամեն կողմ ձեռքէ ձեռք կը խլեն. ժողովուրդը գոհագրաւուող կը վաղէ իրենց պատարագին. ամեն հանդէսի կը հրաւիրուին. ամենէն կղերատեսցը կուղէ ասոնք միտուել ու ձեռքերնին համբուրել, և ահա յանկարծ ամենատորիկ վատեր դուրս կուգան, ամենայնիւր դաւաճաններ, փրուզումը ստակալի է. և ոչ որ սիրտ ունի անոնց վրա խօսելու:

Այս դաւաճաններու գլուխն է Աբրահամ եպիսկոպոս Մամիկոնեան, վրիթխարի եկեղեցական մը, որ մէկ երկու տարի առաջ շիթայական Պօլս բերուեցաւ կրիկիոյէն. ժամանակաւ ծանօթ եղած ըլլալով Նազըմի հետ, ազատ արձակուեցաւ. բայց և այնպէս համակրութիւն գտաւ. ոչ որ իրեն դէմ կը խօսէր, վասն զի վատութիւն մը ըրած չէր. շատ սիրալիւր ընդունելութիւն գտած էր: Միայն գիտցողները կուսէին թէ ուտիկանութեան գուռը շատ կը յաճախէ, երբեմն ալ սակէ անկէ դրամ կը ստանայ, բանտարկեալ ազատելու համար:

Այս եկեղեցականները դատական գործերու նախարարին ափին մէջ անգիտակից գործիք մը դարձած կը դաւեն: Գրեցի արդէն թէ երկուշաբթի աղերսագիր տուած են թիւրք կառավարութեան, խնդրելով որ կրիկիոյ կաթողիկոսական ընտրութիւնը բեկանի իր ապօրինաւոր Գատական գործերու նախարարութիւնը այդ աղերսագիրներուն օրինակները զրկած էր պատրիարքարան, պատասխան պահանջելով մանաւանդ անոնց յայտարարած կուսութեանը համեմատ բեկանում կրիկիոյ կաթողիկոսական ընտրութեան: Պատրիարքարանէն զեւ

